

корпорація, е дѣйствувалъ по-свободно; и за това, той е подавалъ на В. Везиръ прошенія за да се освободятъ Неофитъ Бозвели и Иларионъ Стояновичъ отъ заточеніето; испратени, както и по-горѣ се упомѣнх, по клеветитѣ и обвиненіята на грѣц. Патриаршія; отъ които впрочемъ, Геромонахъ Иларионъ се освободи малко време слѣдъ заточеніето му, а — Неофитъ Бозвели отъ Котелъ си останѣ въ Св.-Горскитѣ тѣмници, дѣто въ 1849 г. се и поминѣ. За него особно сж се давали нѣколко прошенія и отъ Цариградскитѣ Българи и отъ Абаджийскія Еснафъ но — напраздно . . — Намъ се дадохѣ преписи отъ нѣколко такива прошенія *) — чрезъ които се умолява тогавашнія В. Везиръ Рашидъ-паша: за да се освободи Неофитъ Бозвели; и — ніе ще изложимъ по-забѣжителнитѣ но не на цѣло, а — само извлечения отъ тѣхъ. Въ едното отъ тия прошенія подадено отъ Абаджийскія Еснафъ въ 1844 г. се явява В. Везиру: „че сж были подавани такива прошенія Патриарху, но — че той никога не е взелъ въ вниманіе молбата на Българитѣ“; молятъ слѣдователно В. Везиръ за да се освободи Неофитъ Бозвели. — Друго едно прошеніе, е било подадено отъ страна на Цариградскитѣ Българи търговци В. Везиру отъ 14 Януарія 1845 год., чрезъ което тѣ се тоже молятъ за да се освободи Неофитъ Бозвели, и спомѣнуватъ, „че тѣ 3 години молили Патриарха за това, но — че не сполучили.“ — Впрочемъ, като тѣ пакъ не сполучили, измислили друго едно средство: — „да уцълномятъ Геромонаха Илариона Стояновича отъ Елена и Архимандрита Неофита Бозвели отъ Котелъ, за да дѣйствуватъ предъ грѣцката Патриаршія и предъ турското Правителство въ имято на Българскія народъ: „относително за подобреніето му по духовнитѣ му и черковни дѣла.“ — За таж цѣль Българ. Абаджийски Еснафъ въ Цариградъ сжставилъ таково едно пълномощно писмо съ дата отъ 25 Юнія 1845 г., въ което се ясно казва: — „че се уцълномяватъ горѣказанитѣ Лица, за да представляватъ Българ. народъ предъ Висо-

*) Отъ Митрополита Григорія Червенски.